Jeník s Mařenkou - Černý, Mirek

Vídal jsem ji každé ráno,
když jsem scházel polní cestou,
čekávala v planém stínu jabloní.
Modré džíny, plné záplat,
tričko s nápisem "The Beatles",
bylo zřejmé, že jí škola nevoní.
Tehdá jsem si málo všímal,
jak se dívá, co já dělám,
a jak se snaží nebýt malou dívenkou.
Jen mi někdy bylo k smíchu,
když jsem slyšel kolemjdoucí:
"Podívejte, jsou jak Jeník s Mařenkou."

Potom přešla školní léta,
modré džíny dávno zbledly,
a já myslel, že nás život rozdělí,
jenže jako z jara léto,
byla z dívky náhle ženou,
a já nebyl kluk - já byl už dospělý.
Hřála mě svou bílou vůní,
já jí k ránu hlídal spánek,
naši lásku halil její halenkou,
často jsme se spolu smáli,
co by lidé řekli tomu,
jak se změnil jejich Jeník s Mařenkou.

Ač svět tolik nezestárnul,
změnil mnohé z mého mládí,
bílé domy kreslí nové obrazy,
tam, kde vedla polní cesta,
kde jsem poznal každý kámen,
navečer se s krásnou dívkou procházím,
starší lidé se nám smějí,
jak se nese, a jak zkouší
- jak dřív máma - nebýt malou dívenkou,
jenom já jsem občas smutný,
to když slyším kolemjdoucí:
"Podívejte, jsou jak Jeník s Mařenkou."